

Čís. 5261.

§ 35 ex. ř. předpokládá skutečnosti nárok zrušující nebo zastavující; nestačí skutečnosti, z nichž by lze snad vyvoditi, že důvody exekučního titulu, původně správné, již správnými nejsou.

26

(Rozh. ze dne 9. září 1925, Rv I 1435/25.)

Žaloba dlužníka proti vymáhajícímu věřiteli, by bylo uznáno právem, že nárok žalovaného, vymáhaný exekucí, zanikl, byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Jde o žalobu podle §u 35 ex. ř. Exekučním titulem jest usnesení, jímž byla na žádost žalovaného připuštěna čtvrtletní výpověď žalobce z bytu k termínu srpnovému 1924 z důvodu §u 1 (2) čís. 12 zákona o ochraně nájemníku a bylo vsloveno podle §u 4 (2) téhož zákona, že nájem skončí 31. října 1924 a že vypovězená strana jest povinna byt do 14. listopadu 1924 do 12. hod. po. straně vypovídající pod exekucí odezdati, pod podmínkou, že vypovídající (nyní žalovaná) strana přenechá vypovězené (nyní žalující) straně byt, jež sama obývá, jako byt náhradní. Aby žaloba měla úspěch, musil by žalobce dokázati skutečnosti nárok zrušující nebo zastavující, nastavší teprve po vzniku exekučního titulu. V tom směru tvrdí žalobce, že po vzniku exekučního titulu a) zdravotní stav jeho manželky i jeho samého tak se zhoršil, že nabízený náhradní byt již není dostatečným, b) že od 26. listopadu 1924 uprázdnil se v domě žalovaného jiný byt stejně výhodný jako jest byt žalobcov, takže žalovaný žalobcova bytu již nutně nepotřebuje. Z těchto skutečností však — i kdyby byly pravdivé, což první soud za pravdivé nepřijal a odvolací soud nezkoumal — nijak neplyne závěr, že nárok žalovaného na vyklizení a předání bytu žalobcova byl zrušen, t. j. že nárok pomínil jedním ze způsobů uvedených ve třetí a čtvrté hlavě občanského zákona (§§ 1411 až 1451), nebo že jeho právní účinnost byla zastavena. Ze skutečností tech dalo by se nejvýše vyvozovati, že důvody exekučního titulu neodpovídají již skutečnosti, ale tím nárok sám nijak nebyl dotčen. V jednotlivostech jest uvésti ještě toto: Exekuční titul odůvodnil dostatečnost náhradního bytu nejen s ohledem na zdravotní stav manželek žalobce i žalovaného, nýbrž i s ohledem na ostatní poměry obou stran. I kdyby tedy zdravotní stav manželky žalobcovy byl se zhoršil, dotýkala by se tato skutečnost jen jedné složky důvodu, jichž první soud pro dostatečnost bytu použil, nikoli však dostatečnosti samotné, tím méně exekučního nároku na vyklizení bytu. Nájemní poměr byl zrušen dnem 31. října 1924 a žalobce měl byt vykliditi do 14. listopadu 1924 do 12 hodin poledne. I kdyby bylo pravda, že se v domě žalovaného od 26. listopadu 1924 uprázdnil jiný rovnocenný byt, nebyl tím již zrušený nájemní poměr zase obnoven a neuhasl tím vymáhaný nárok, nehledě ani k tomu, že v té době měl býti vypovězený byt již dávno vyklizen a že žalobce nemůže ze své liknavosti vyvozovati pro sebe ještě nějaké výhody.